

stærk Ring, den øver et meget stærkt Tyranni. Det er Skik og Brug i mange Kredse, at har et Menneske været saa lykkelig eller ulykkelig at komme til at spise en god Middag med en Mand, maa han aldrig nogen Sinde angribe ham mere, det betragtes som stridende mod god Tone og Aand indenfor Middagsselskabernes Kreds. Det er en Assurance, som betyder noget, det er et Frimureri, som er mægtigt. Der er nu gaaet Hul paa denne Ring, heldigvis. Men hvor er der ikke gjort krampagtige Forsøg paa at slutte Ringen paa ny? for der hænger saa meget sammen dermed. Man har gjort krampagtige Forsøg paa at redde Chefen for Industriraadet. Men hvor megen menneskelig Medlidenhed og Sympati man end kan have overfor en saa tragisk Skæbne, kan man ikke have Sympati med Forsøgene paa at unddrage et Medlem af Middagsselskabernes Ring, et Medlem af dette Frimureri, den almindelige Lov og Ret her i Landet; denne maa være lige for alle, og har man forbrudt sig, maa man tage Følgerne.

Det er dette, jeg mener har lammet det konservative Folkeparti i disse Aar overfor en ensidig agrarisk farvet Regering og dens Politik. Venstre staar belastet, og Højre staar belastet, nu de skal til Valg, og de har saa søgt at finde hinanden, trods divergerende Interesser i Erhvervspørgsmaalet. De har saa søgt at finde hinanden ved fælles Front mod Arbejderklassen. Denne antisocialistiske Politik, hele denne Politik, der saa ensidigt har vendt sig mod den danske Arbejderklasse, skulde være det Kit, som skulde holde den moderat-konservative Blok sammen. De synes der at have fælles Interesser, og det forekommer Industriens Ledere værdifuldere at gaa løs og slaa løs paa Arbejderne, og det forekommer dens Presse værdifuldere at faa Arbejderklassen forhaanet og bagvasket paa alle mulige Maader, end det vilde være sammen med Arbejderne at varetage Industriens berettigede Interesser.

Man har i disse Aar samlet sig fra Højre og fra Venstre, fra Storindustrien og Storlandbruget for at komme Arbejderklassen til Livs i stort som i smaat. Venstres Finanslovsordfører, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, talte forleden Dag om, at der ikke var Tale om Klassehad fra Venstres Side. Læs Venstres Presse, læs Højres Presse; med fjorten Dages, med otte Dages Mellemrum, undertiden daglig kan man finde Angreb paa Arbejderklassen for ingenting, for Bagateller højst, og man bliver ved at dvæle derved og tvære det ud otte Dage,

fjorten Dage i Træk. Hvem husker ikke disse Eksempler derpaa? Der var vist en Urmager i Ringsted, nogle Murere i Kolding, og der var nogle Murarbejdsmænd, som havde taget en Dag fri til en Udflygt, som de foretog en Gang om Aaret. De var blevet enige om at lade Arbejdet hvile den Dag og foretage en Udflygt til Stevns, tror jeg det var, og hele Pressen, det vil sige den kapitalistiske og agrariske Højre- og Venstrepressen . . .

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem bruger stadig Betegnelsen Højre, skønt han meget vel ved, at der ikke eksisterer et Parti af det Navn, Partiet hedder det konservative Folkeparti. Jeg maa anmode det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer om at benytte de rette Parti-betegnelser.

Borgbjerg: Den højtærede Formand har fuldkommen Ret, og naar jeg taler om det, som i gamle Dage var Højre, siger jeg altid det konservative Folkeparti, men i alle Lande er der i europæisk Forstand noget, som hedder Højre- og Venstrepressen; jeg skal imidlertid gerne sige den konservative Presse, hvis Formanden kræver det. Man opholdt sig vidt og bredt over disse Murarbejdsmænd, der var enige om en enkelt Gang om Aaret at foretage en Skovtur: det var Tyranni, det var Tvang, det var Overgreb mod Friheden. Forleden havde vi en Dag, som ikke er lovbehalet Fridag, og paa hvilken man altsaa ikke som fri Borger her i Landet behøver at ligge stille, nemlig Kongens Fødselsdag. Der var adskillige offentlige Kontorer og Virksomheder, som lukkede, Skolerne holdt fri, og Børnene blev sendt hjem. Men naar offentlige Virksomheder og Kontorer lukker paa denne Dag, som ikke er lovbehalet Helligdag, saa har vor Presse Lov til at udbryde: Hvilket Tab for dansk Produktion, at vi skal ligge stille paa den Dag, det skader Valutaen, det skader Handelsbalancen, hvilket Driveri, hvilket Tyranni, ærede Landbrugsminister, hvilket Aands-tyranni mod anderledestænkende, som ikke mener, at de behøver at drive og dovne paa Kongens Fødselsdag. En Mand, det var en flittig Mand, som driver ivrige Studier paa det kongelige Bibliotek; henvendte sig forleden til mig og beklagede sig over, at han, da han den Dag mødte for at hellige sig til Arbejdet der, hvor Arbejdsmidlerne findes, paa det kongelige Bibliotek, fandt Porten stænget og Adgangen nægtet; han maatte ikke arbejde. Maa vi ikke sige: